

Sıla Hasreti

— atilla-adsay · 18 Kasım 2010

Dost ilinden gelmiyor bir selam
Gurbette dargın etmiyor bir kelam

Bu sila hasreti ben belkide öldürür
Menekşeler ancak rüyada görünür

Pınar başlarında içtik soğuk sular
Bölündü yollar nedir bu ayrılıklar

Yıldızlara koşardık ayazlı gecelerde
Şafak yetim mi kaldı şems nerelerde

Kelebekler yine rengârenk uçuyorlar
Muratlarını almadan hep göçüyorlar

Gökyüzü masmavi asılı bir çarşaf
Örtün, üstüme yıldızlar düşmeden

Sonbaharda gel yapraklar sararmadan
Allı turnalar bizim illerden göçmeden

Vuslatı yaşarız belkide öteki dünyada
Ömrümüz geçti hep pembe hülyalarla